

[A. Chr. Andersen.]

kort tid; der er sket umådelig meget siden da. Det forekommer os unaturligt stadig væk at opretholde en sådan særordning for disse 9 byområder. Der er for øvrigt ingen tvivl om, at der er mange andre byområder, hvor en regulering kunne være lige så påprøvet.

At problemerne kommunerne imellem er store, fik vi for øvrigt et indblik i, da vi under udvalgsarbejdet fik lejlighed til at læse den betænkning, som et embedsmands-udvalg under Hovedstadskommunernes Samråd har afgivet vedrørende hovedstads-kommunernes indbyrdes økonomiske stilling og beskatning, og vi er i og for sig også blevet overbevist om, at disse problemer ikke bliver løst, inden loven på ny skal forelægges folketinget i samlingen 1968-69. Men for at afbøde de værste urimeligheder vil vi anbefale vort ændringsforslag til vedtagelse.

Asger Jensen: Da mit partis ordfører, hr. Hastrup, ikke kan være til stede, fordi han sidder i udvalgs-møde, skal jeg gøre nogle få bemærkninger til lovforslaget.

Vi er fra konservativ side enig i det synspunkt, som allerede er gjort gældende af hr. A. Chr. Andersen; vi synes, det er rigtigt, at vi ikke skal belaste de kommuner, der har højere skatter, med at give tilsvaret til centralkommunerne. Det er imidlertid rigtigt, at der godt kunne trænges til en mere grundig gennemgang af hele problemet, for det er jo muligt, at folk er begyndt at flytte ud fra en centralkommune til andre kommuner, som det måske kunne være mere berettiget at pålægge et sådant afløsnings-tilsvaret.

Hr. Ove Hansen siger, at hvis der var taget hensyn til bæreevnen — og det vil vel sige borgernes indtægter — havde der været mening i ændringsforslaget. Jeg synes egentlig, det ville have været ganske belejligt, om hr. Ove Hansen havde sagt dette i udvalget og dér foreslået de ændringer, der skulle til for at give vort ændringsforslag mening. Hvis det derved efter hans mening ville være blevet et ganske godt ændringsforslag, kunne vi da have taget det op og drøftet, om vi ikke kunne tage det med; men så vidt jeg husker udvalgs-møderne, kom det ikke frem dér. Det var

jo meget uheldigt, at vi ikke fik lavet et efter hr. Ove Hansens mening noget bedre ændringsforslag. Videre sagde hr. Ove Hansen noget om, hvad vi har været enige om. Vi har da gentagne gange siden 1959, da denne lov er blevet ændret, været enig om én ting, nemlig at vi bør have en endelig løsning på problemet. Det er det, man har været enig om; men det er ikke det, der foreslås i denne omgang. Hr. Ove Hansen sagde også, at han håbede, det blev sidste gang, der nu skete en forlængelse. Det er blevet sagt hver eneste gang, vi har haft loven til behandling, men dette håb er endnu ikke blevet indfriet.

Sigsgaard: Det havde jo været ideelt, om hele denne lovgivning kunne afskaffes og erstattes af en helhedsordning, der tog hensyn til omfanget af de opgaver, der i dag er pålagt kommunerne — det varierer jo noget fra kommune til kommune — og tog hensyn til kommunernes økonomiske bærekraft. Desværre er det også umuligt nu at komme det stykke vej, sådan som det har været umuligt i flere år. Der mangler stadig væk en hel række beregninger og undersøgelser, og mit parti kan ikke være med til at gennemføre ændringer, før man har de tilstrækkelige undersøgelser og beregninger til, at der kan blive tale om retfærdige ændringer.

Jeg synes, at det i den foreliggende situation vil være urimeligt at foretage detailændringer, sådan som venstre og de konservative vil gøre, når de her tager et enkelt forhold, de finder urimeligt, op til revision. Det er umuligt at afgøre, om dette forhold er urimeligt, om det er uretfærdigt, at de pågældende kommuner skal betale til centralkommunerne. Det mener de to partier altså, at de kan. Nu har der i hovedstadsområdet, som er det tungest vejende af de områder, der her er tale om, siddet et tjenestemandsudvalg og arbejdet i 2½ år for at prøve at finde frem til, hvordan man skulle beregne de økonomiske forhold imellem kommunerne, og det har tjenestemandsudvalget endnu ikke kunnet klare. Man sluttede med at afgive en betænkning, hvori man sagde: de og de beregninger skal foretages, og når de engang er foretaget, kan man begynde at spekulere over, hvordan der skal ændres. Længere er man ikke